

DE STER

NR. 72 JULI 1958

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Zomer in Giethoorn

(Overijssel)

INHOUD:	Blz.
Wat mijn geloof voor mij betekent . . .	195
De open gevallen plaatsen weer inge- nomen	197
Een wonderbaar werk en een wonder .	200
De Genealogische vereniging in de Neder- landse Zending	210
Een onvergetelijke ervaring	211
In Christus is noch oost noch west . .	213
Wat zelfzucht kan doen	214
Spot niet met heilige dingen	216
Het was een van de drie Nephietische Apostelen	218
Een moderne Apostel Paulus	219
Gebeurtenissen in de Zending	221
Gedachten van anderen	223
De psalm van de goede leraar	224

58e JAARGANG

Nr 7

Redacteur:

RULON J. SPERRY,

President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Wat mijn geloof voor mij betekent

door President David O. McKay

*

*. . . . Het Evangelie is voor mij
de ware levensfilosofie*

In het Evangelieplan wordt het menselijk leven verdeeld in drie bestaansfasen: het voorbestaan, het sterfelijk leven en het hiernamaals. Het Evangelie van Jezus Christus is de ware filosofie voor deze drie levensstadia. Het verklaart het verleden, is een gids voor het heden en het ontsluit de toekomst.

Mijn geloof geeft mij de verzekering dat God inderdaad mijn Vader is en dat ik daarom Zijn onsterfelijkheid moet hebben geërfd.

Deze verklaring van mijn begin is de anker voor mijn ziel temidden van de onbestendige, nooit rust gevende theorieën die verkondigd worden om de oorsprong van de mens te verklaren. Voor zover het de voorsterfelijke staat van de mens betreft, verheug ik mij in het openbaarde woord dat de mens in den beginne bij God was. (L. & V. 93 : 29). Deze waarheid moet de dichter voor ogen hebben gehad, toen hij schreef:

*De ziel, die met ons groeit,
De Bron van gans ons leven,
Had elders eens haar huis
En komt uit verre dreven.*

*Niet alleen en niet verlaten,
Niet verstoten, niet vergeten,
Verlieten wij dat Huis van God:
Hij wil ons daar weer welkom heten.¹⁾*

Mijn geloof betekent een onfeilbare gids door het tegenwoordige bestaan, de oplossing tenslotte van de verwarrende levensproblemen. Het leert mij dat alleen door persoonlijke inspanning en goddelijke leiding waar succes en geluk kunnen worden verkregen.

Slechts door reinheid en zuiverheid in gedachte, woord en daad kunnen wij tot aan de volmaking toe de inspiratie des Heren genieten.

¹⁾ vrij naar William Wordsworth, *Intimations of Immortality*.

Er bestaat geen geboortearistocratie in God's Koninkrijk, geen werkelijke eeuwige beloning voor wat iemand anders heeft bereikt.

Iedereen moet zijn eigen zaligheid uitwerken. Het leven is een tuin waarin iedereen de bloemen en vruchten plukt die hij zelf heeft gezaaid. Heeft hij onkruid gezaaid, dan zal hij onkruid maaien. Plant hij bloemen en nuttige granen, zullen schone bloemen en een rijke oogst zijn beloning zijn. Een overvloedige oogst wordt slechts verkregen door moeizame en intelligente verzorging.

Het Evangelie omvat alle voorwaarden die voor de fysieke, intellectuele, morele en geestelijke ontwikkeling van het menselijk leven noodzakelijk zijn. Gehoorzaamheid aan het Evangelie betekent niet anders dan onderwerping aan de wetten van gezondheid en geluk. Het betekent het onbezoedeld houden van het lichaam en het houden van de geest in harmonie met de Eeuwigheid.

Het liefste bezit van een mens is zijn familie. In de goddelijke verzekering dat de familiebanden tot over het graf reiken en door de eindeloze eeuwen kunnen blijven voortbestaan, vind ik verheven troost en inspiratie.

Wanneer de vereniging van geliefden het zegel draagt van het Heilige Priesterschap, is zij even eeuwig als liefde, even eeuwig als geest. Zulk een vereniging rust op de leer der onsterfelijkheid en van de eeuwige vooruitgang van de mens.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd door de autoriteit en onder de persoonlijke leiding van de Heiland gevestigd, die aan de Profeet Joseph Smith de ware verwantschap tussen de mens en zijn Schepper opnieuw openbaarde. De mens is naar de geest letterlijk een kind van God en als zodanig kan hij door gehoorzaamheid aan de wetten des levens, in alle essentiële kenmerken en macht de Vader gelijk worden.

Daarom is het Evangelie voor mij de ware levensfilosofie. Het omvat onze geboort, die slechts een slaap en een vergeten inluit, ons tegenwoordig bestaan, dat een school is waarin wij door ondervinding de grote levenslessen leren, onze toekomst die, wanneer wij met ere promoveren, een eeuwig durend bestaan is waar wij, als vooruitgaande persoonlijke wezens, voor altijd in God's eeuwig koninkrijk kunnen wonen.

*De sterren zullen verdwijnen, de zon zelf
Zan van ouderdom verduisteren en
De natuur in jaren verzinken.
Maar gij zult bloeien in onsterflijke jeugd,
Onverlet temidden van de strijd der elementen,
Het vergaan van de stof en de verbrijzeling van werelden.²⁾*

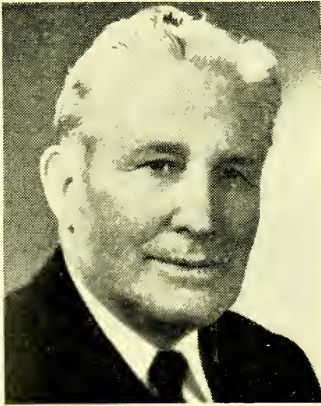
²⁾ Joseph Addison, Cato, 5de Acte, 1e bedrijf.

DE OPEN GEVALLEN PLAATSEN WEER INGENOMEN

In de maart-aflevering van de Ster werd u het overlijden medegedeeld van Elder Adam S. Bennion en Elder Thomas E. McKay, resp. lid van de Raad der Twaalven en Assistent van dit quorum. In het aprilnummer werd het heengaan van Elder Oscar A. Kirkham, een van de Presidenten van de Raad van Zeventigers, vermeld.

Aangezien in de vacature in het quorum der Twaalven werd voorzien door aanstelling van Elder Hugh B. Brown, assistent van de Twaalven, vielen in laatstgenoemde groep van Algemene Autoriteiten twee plaatsen open. Ook deze plaatsen zijn nu ingenomen en wel door Elder Gordon B. Hinckly en Elder Henry D. Taylor. In de Raad van Zeventigers werd opgenomen: Elder A. Theodore Tuttle.

Hier volgen enige bijzonderheden uit het leven van deze vier broederen.

ELDER HUGH B. BROWN

Een generatie lang hebben leden van de Kerk de gelegenheid gehad na te gaan wat zij aan Elder Hugh B. Brown hadden.

De enthousiaste bijval waarmee zij zijn aanstelling als Apostel hebben begroet, vertelt hoe uitnemend hij zijn vele en belangrijke opdrachten heeft volbracht: Assistent van de Raad der Twaalven, Verzorger namens de Kerk van

de leden in militaire dienst, Raadgever in de Deseret Zondagsschool Vereniging, Zendingspresident en Zending, Stakepresident en Raadgever, Superintendent over klassen van godsdienstonderwijs, Raadgever van de Bisschop, Assistent voor Z.S. en O.O.V.-hoofdbestuur en vele andere belangrijke functies.

Er zijn misschien weinigen in onze generatie die tot hun hoog en heilig ambt zijn gekomen met zulk een uitgebreide en „internationale” achtergrond. In Utah geboren, groeide hij in Canada op, in Alberta. Eerst was hij zending, later tweemaal president van de Britse zending.

Gedurende zijn vijf jaren als Assistent van de Raad der Twaalven, reisde Elder Brown door de zendingen in de Stille Zuidzee, legde hij de hoeksteen voor de Tempel in Nieuw-Zeeland, die de 20ste april 1958 werd ingewijd en bezocht de zendingsvelden in Hawaï, Nieuw-Zeeland en Australië.

Zijn actieve dienst als majoor in het Canadese leger gaf hem een bijzonder goed inzicht in zijn werk als verzorger van de Kerkleden in militaire dienst en later ook nog als zodanig toen hij vier jaar lang docent was aan de Brigham Young Universiteit.

Als rechtsgeleerde hield hij kantoor in Utah en in Alberta.

Elder Brown werd de 24ste oktober 1883 te Granger, Utah geboren en de 17de juni 1908 in de echt verbonden met Zina Card, in de Tempel te Salt Lake City.

De prestaties op kerkelijk gebied van zijn kinderen, twee zoons en zes dochters, leggen een onweersprekelijk getuigenis af van de geest van toewijding en dienstbetoon, die in het gezin hebben geheerst.

ELDER
GORDON
B.
HINCKLEY

Vijf en twintig jaren lang heeft Elder Gordon B. Hinckley zijn talenten bijna uitsluitend in dienst gesteld van de Kerk. Op de twee decennia gedurende welke hij als secretaris van de Kerk radio, het Publiciteits- en Zendingsliteratuurcomité en als uitvoerend secretaris van het Algemeen Zendingscomité van de Kerk diende, heeft hij de stempel van zijn geest gedrukt.

Elder Hinckley kan met zijn aanstelling als Assistent der Twaalven

op een rijk verleden terugzien, waaronder twee jaren als President en tien jaren als Raadgever in het bestuur van de East Mill Creek (Salt Lake Valley) Stake. Elf jaarlang bezocht hij de Stakes van de Kerk als een lid van de Algemene commissie voor de Zondagsschool Vereniging en ook schreef hij handleidingen voor lessen. Hij vervulde een zending in Engeland en werkte op het kantoor van de Europese Zending. Hij is ook leraar aan het Kerkseminarie geweest.

Verder ontving hij vele speciale opdrachten van het Eerste Presidentschap, waaronder het toezicht op de vertaling en aanvang van het verordeningswerk in de Zwitserse Tempel in 1955 en 1956, en de Tempel in Nieuw-Zeeland in 1958.

In het maatschappelijk leven is hij vice president van de N.V. voor gramfoonopnamen geweest en zit nu in de directie van het Radiostation KSL.

Hij werd de 23ste juni 1910 te Salt Lake City geboren. Elder Hinckley en zijn vrouw Ada Bitner Hinckley hebben twee zoons en drie dochters.

ELDER
HENRY
D.
TAYLOR

Uit het werk, dat Elder Henry D. Taylor, de nieuwe Assistent van

de Raad der Twaalven, heeft ver-
richt, blijkt zijn liefde voor de
Kerk.

Direct na het beëindigen van de
school voor middelbaar onderwijs,
ging hij naar de Oostelijke Staten
Zending waar hij president werd
van het Connecticut District en
later zendingssecretaris.

Sedert dien is hij President van een
zeventigersquorum geweest, een lid
van de Hoge Raad van de Sharon
(Utah) Stake en ook klerk in die
Stake. Hij was bisschop van de
Pleasant View Ward in dezelfde
tijd dat drie van zijn broers ook
bisschop waren.

Elder Taylor was tien jaar lang
President van de Sharon en Oost-
Sharon Stakes. Ook was hij voor-
zitter van het Welvaartsplan in
het Centrale Utah- en het Mt.
Timpanogosgebied. Toen hij tot
het ambt van Assistent der Twaal-
ven werd geroepen, had hij juist
een zending van drie jaar als
President van de snel groeiende
Californische zending voltooid.

Op maatschappelijk gebied was
Elder Taylor een succesrijk en be-
wonderd handelsman.

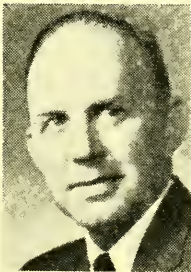
Hij werd de 23ste november 1903
te Provo, Utah, geboren.

ELDER

A.

THEODORE

TUTTLE

tigers, zal Elder A. Theodore
Tuttle in vergaderingen die hij be-
zoekt, ongetwijfeld mannen en
vrouwen aantreffen, die hem
dankbaar zijn voor zijn vriende-
lijkheid, zijn raad, zijn onderricht
en zijn instructies en voor zijn be-
langstelling en toewijding voor
hen, toen hij „hun” leraar was.

Elder Tuttle werd te Manti, Utah,
geboren in 1919 en huwde met
Marne Whitaker in 1943. Hij is
vader van vijf zoons en dochters.
Na de middelbare school te Manti,
behaalde hij zijn kandidaats in let-
terkunde en geschiedenis aan de
Brigham Young Universiteit en de
meestertitel aan de Stanford Uni-
versiteit in Palo Alto, Californië.
Hij was op zending in de Noorde-
lijke Staten en diende gedurende
de tweede wereldoorlog bij het
corps mariniers in Hawaï en Ja-
pan.

Gedurende de laatste dertien jaren
hebben Elder en Zuster Tuttle in
verschillende westelijke steden ge-
woond, waar hij seminarieleraar,
directeur van het LDS-instituut
voor godsdienstonderwijs is ge-
weest, in verbinding met de Uni-
versiteit van Reno in Nevada en
had sedert 1953 het toezicht op de
seminaries en instituten van gods-
dienstonderwijs.

Tenslotte zij vermeld, dat in de
wards en stakes, waar zij woonden,
tallose opdrachten aan hen wer-
den verstrekt.

Voor de rest van zijn leven als
lid van de Eerste Raad der Zeven-

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

(Vervolg van juni nummer)

De broeder van Jared aanschouwde Jezus, toen Hij nog in de geest was

In de gedachten van vele mensen bestaat een vraag hoe een geest er nu eigenlijk uitziet en welke gedaante die heeft. In dit hoofdstuk hebben wij reeds gezegd: „De mens was eveneens in den beginne bij God. Intelligentie, of het licht der waarheid, werd niet geschapen of gemaakt, en dit kan inderdaad ook niet.” (L. & V. 93 : 29.)

Ons werd ook geleerd, dat deze intelligenties, van wie God de grootste is (zie P. v. Gr. W., Abraham 3 : 18-19), geestelijke lichamen of lichamen van geest hebben ontvangen, en later sterfelijke lichamen naar dezelfde vorm en hetzelfde uiterlijk als hun lichamen van geest. Jezus zette deze grote waarheid uiteen voor de broeder van Jared, toen Hij aan hem verscheen en nog in de geest was:

„En toen de broeder van Jared deze woorden had gesproken, ziet, toen strekte de Here Zijn hand uit, en raakte de stenen één voor één met Zijn vinger aan. En de sluier werd van voor de ogen van de broeder van Jared weggenomen, en hij zag de vinger des Heren; en deze was gelijk de vinger van een mens, gelijk vlees en bloed; en de broeder van Jared viel neder voor de Here, want hij werd door vrees bevangen.

En de Here zag, dat de broeder van Jared ter aarde was gevallen; en de Here sprak tot hem: Sta op, waarom zijt gij nedergevallen?

En hij zeide tot de Here: Ik zag de vinger des Heren, en vreesde, dat Hij mij zou slaan; want ik wist niet, dat de Here vlees en bloed had.

En de Here zeide tot hem: Wegens uw geloof hebt gij gezien, dat Ik vlees en bloed op Mij zal nemen; en nimmer is er een mens tot Mij gekomen met zulk buitengewoon groot geloof, zoals gij; want als dit niet zo was geweest, hadt gij Mijn vinger niet kunnen zien. Hebt gij meer dan dit gezien?

En hij antwoordde: Neen; Here, toon Uzelf aan mij.

En de Here zeide tot hem: Geloofst gij de woorden, die Ik zal spreken?

En hij antwoordde: Ja, Here, ik weet, dat Gij de waarheid spreekt, want Gij zijt een God van waarheid en kunt niet liegen.

En ziet, toen hij deze woorden had gezegd, vertoonde de Here Zich aan hem, en zeide: Omdat gij deze dingen weet, zijt gij verlost van de val; daarom zijt gij in Mijn tegenwoordigheid teruggebracht; daarom vertoon Ik Mij aan u.

Zie, Ik ben het, Die sedert de grondlegging der wereld was bereid om Mijn volk te verlossen. Zie, Ik ben Jezus Christus, Ik ben de* Vader en de Zoon. In Mij zal het ganse mensdom, namelijk zij, die in Mijn naam zullen geloven, licht hebben, en wel voor eeuwig; en zij zullen Mijn zonen en Mijn dochteren worden.

En nimmer heb Ik Mij getoond aan de mens, die Ik heb geschapen, want nimmer heeft de mens in Mij geloofd, zoals gij. Ziet gij, dat gij zijt geschapen naar Mijn eigen beeld? Ja, alle mensen werden in den beginne naar Mijn eigen beeld geschapen.

Zie, dat lichaam, dat gij nu aanschouwt, is het lichaam van Mijn geest; en de mens heb Ik geschapen naar het lichaam van Mijn geest; en zoals Ik er voor u in de geest uitzie, zal Ik aan Mijn volk in het vlees verschijnen.” (Ether 3 : 6-16.)

*) Deze woorden van de Heiland werden verklaard door wijlen President

Nadat Moroni dit verslag heeft gegeven, voegt hij er aan toe:

„En nu, zoals ik, Moroni, zeide, kon ik geen volledig verslag maken van deze dingen, die zijn geschreven; daarom is het mij voldoende te zeggen, dat Jezus Zich in de geest aan deze man vertoonde, op dezelfde wijze en in de gelijkenis van hetzelfde lichaam, waarin Hij Zich aan de Nephieten vertoonde.” (Ether 3 : 17.)

Alle mensen zijn Gode gewonnen zonen en dochteren

Indien onze ogen dus ook aangeraakt werden, zoals de ogen van de broeder van Jared, zodat ook wij de geesten konden zien van hen, met wie wij in het voorbestaan hebben omgegaan alvorens zij een sterfelijk lichaam op zich nemen, zouden wij zien, dat zij dezelfde vorm en gelijkenis hebben van het sterfelijke lichaam, en dat de geest alle eigenschappen van de mens bezit — het vermogen om te spreken, om

Franklin D. Richards van de Raad der Twaalf Apostelen, en de uiteenzetting wordt hier vermeld ter wille van hen, die meer kennis aangaande dit onderwerp verlangen:

Jezus Christus heeft niet alleen deze naam, maar nog veel meer titels. Als wij de Schriften nalezen, zullen wij er twintig of dertig vinden. Enige hiervan zijn: Almachtige God, Jehova, de Zoon van God, de Christus. Jesaja heeft van Hem gezegd: „Men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der Eeuwigheid, Vredevorst.” Johannes noemt Hem: „Woord Gods, Koning der koningen, Here der heren.”

Deze naam Vader nu is een wondervolle naam. In het algemeen verstaan wij hieronder iemand, die de vader van kinderen is of wordt. Er is een begin aan het begrip vaderschap. Er was ook een begin aan de schepping der aarde, en er is een begin aan het scheppen van het gezin van iemand; dit is echter niet de enige betekenis, waarin dit woord gebezigd wordt. In de Schriften wordt het woord vader veelal in een algemener zin aangewend, zoals b.v. Jozef tot zijn broederen zeide: „God Zelf, Die mij tot Pharao's vader gesteld heeft.” Waarom? Omdat Hij hem de macht, wijsheid en het begrip had gegeven om gedurende de zeven jaren van overvloed voedsel op te slaan, dat niet alleen voldoende was om gans Egypte in leven te houden, maar ook de nabuurstaten in de tijd van de verschrikkelijke hongersnood. In de Schriften wordt Satan de vader der leugen, vader van bedrog, enz. genoemd. Willem van Oranje wordt de Vader des Vaderlands genoemd. Op soortgelijke wijze zouden wij Morse de vader van de telegrafie kunnen noemen, en Watt de vader van de ontwikkeling van de stoomkracht. Uit het voorgaande zien wij, dat de algemene en ruimere betekenis van vader is in de zin van schepper, leider en hoofd.

De profeet Mosiah heeft ons verteld, dat Christus de Vader is wegens de Geest, en de Zoon, omdat Hij in het vlees is geboren, en daarom wordt Hij genoemd: „De Eeuwige Vader van hemel en aarde.” Dit betekent eigenlijk, dat Hij de Eeuwige Schepper van hemel en aarde is. In den beginne schiep Hij de hemelen en de aarde.

Indien wij het eerste hoofdstuk van de Openbaring van Johannes opslaan, lezen wij, dat grote heerlijkheid en heerschappij gegeven zullen worden aan Hem, „Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader.” En aldus zien wij, dat Hij niet beweert de Vader van allen te zijn, maar Hij is de Vader van hemel en aarde, en zal mensen maken tot koningen en priesters „Gode en Zijn Vader, omdat Hij weet, dat Hij en de Vader twee personen zijn, zoals uitdrukkelijk in alle Heilige Schriften wordt vermeld. (Franklin L. West, *„Life of Franklin D. Richards,”* blz. 185-187.)

te denken, om te kiezen, om zich te verheugen, enz. en dat het sterfelijke lichaam slechts de woning is, waarin de geest verblijft, en dat de geestelijke lichamen „Gode gewonnen zonen en dochteren zijn.”

En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods, en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners er van *Gode gewonnen zonen en dochteren zijn.*” (L. & V. 76: 22-24.)

In deze opmerkelijke openbaring van 16 februari 1832, door de Here gegeven aan de profeet Joseph Smith en Sidney Rigdon, wordt ons onderwezen, dat wij allen „Gode gewonnen zonen en dochteren zijn.” Welk een heerlijke gedachte, want dan zijn wij gerechtvaardigd om te veronderstellen, dat wij begiftigd zijn met de mogelijkheden om als Hem te worden, daar wij letterlijk Zijn zonen en dochteren zijn.

Alle mensen zijn broeders en zusters in de geest

De apostel Paulus begreep en verkondigde, dat God de vader is van onze geesten, evenals wij naar het vlees kinderen zijn van onze aardse vaders:

„Voorts, wij hebben de vaders onzes vlezes wel tot kastijders gehad, en wij ontzagen hen; zullen wij dan niet veel meer de *Vader der geesten* onderworpen zijn, en leven?” (Hebr. 12: 9.)

„Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk ook enigen van uw poëten gezegd hebben: Want wij zijn ook *Zijn geslacht*.

Wij dan, zijnde *Gods geslacht*, moeten niet menen, dat de Godheid goud, of zilver, of steen gelijk zij, welke door mensenkunst en bedenking gesneden zijn.” (Hand. 17: 28-29.)

Paulus begreep verder ook, dat Christus niet alleen de Eniggeborene Zoon van God in het vlees was, maar dat Hij ook de Eerstgeborene in de geest was:

„In Wie wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden;

Dewelke het Beeld is des onaanzienlijken Gods, de Eerstgeborene aller kreature.” (Kol. 1: 14-15.)

Dit doet ons de wondervolle verhouding begrijpen, dat wij letterlijk in de geest broeders en zusters zijn van onze oudste broeder, Jezus Christus. Jezus begreep deze verwantschap, toen Hij tot Maria Magdalena zeide, toen zij het graf bezocht en zag, dat de steen was weggewenteld:

„.....Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader; maar ga heen tot Mijn broeders, en zeg hun: Ik vaar op tot *Mijn Vader en uw Vader*, en tot Mijn God en uw God.” (Joh. 20: 17.)

Een dergelijk begrip verleent een ware betekenis aan de groet, die Jezus Zijn discipelen gaf, toen Hij hun leerde te bidden:

„Onze Vader, Die in de hemelen zijt.....” (Matth. 6: 9.)

Jezus wilde God niet als Zijn Vader alleen opeisen, maar Hij wenste, dat alle mensen zouden beseffen welke verhouding bestond tussen hen en Hem — „Onze Vader.”

Jezus legde verder de nadruk op deze waarheid:

„Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.” (Matth. 5 : 48.)

In het achtste hoofdstuk van de Spreuken schijnt Wijsheid te spreken. Zij gaf aan, dat vóór de aarde was zij zich verheugde „in de wereld Zijns aardrijks” of de woonplaats der geesten, en dat haar „vermakingen zijn met der kinderen mensen.” Daarom moeten „der kinderen mensen”, bestaan hebben vóór deze aarde was:

„De Here bezat Mij in het beginsel Zijns wegs, vóór Zijn werken, van toen aan. Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest, van de aanvang, van de oudheden der aarde aan.

Ik was geboren, als de afgronden nog niet waren, als nog geen fonteinen waren, zwaar van water;

Aleer de bergen ingeest waren, vóór de heuvelen was Ik geboren.

Hij had de aarde nog niet gemaakt, noch de velden, noch de aanvang van de stofjes der wereld.

Toen Hij de hemelen bereidde, was Ik daar, toen Hij een cirkel over het vlakke des afgronds beschreef;

Toen Hij de opperwolken van boven vestigde, toen Hij de fonteinen des afgronds vastmaakte;

Toen Hij der zee haar perk zette, opdat de wateren Zijn bevel niet zouden overtreden; toen Hij de grondvesten der aarde stelde;

Toen was Ik een voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks Zijn vermakingen, te allen tijd voor Zijn aangezicht spelende;

Spelende in de wereld Zijns aardrijks, en Mijn vermakingen zijn *met der mensen kinderen.*” (Spreuken 8 : 22-31.)

De dood geeft de terugkeer van de mens naar de geestenwereld aan

Wanneer wij de waarheid van deze teksten beseffen, dat wij „als een voedsterling bij Hem” werden grootgebracht éér de aarde was, „Zijn vermakingen, te allen tijd voor Zijn aangezicht spelende; Spelende in de wereld Zijns aardrijks,” of de geestenwereld, verleent dat ons waarlijk vertroosting, en het geeft betekenis aan de gedachte van een huiswaarts keren wanneer onze geest bij de dood ons lichaam verlaat:

„En dat het stof wederom tot aarde keert, als het geweest is; en de geest weder tot God keert, Die hem gegeven heeft.” (Pred. 12 : 7.)

Aldus zal de geest naar God terugkeren, hetgeen onmogelijk zou zijn indien die nimmer met God vertoefd had, evenals het lichaam tot de aarde zal wederkeren, hetgeen het niet kon doen, indien het niet uit de aarde genomen was.

Wij herhalen nogmaals — De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is de enige, die een antwoord weet te geven op: *Waar komt de mens vandaan?*

Wat kon heerlijker zijn dan te weten, dat wij eenmaal geleefd hebben in de tegenwoordigheid van God, „onze Vader,” en dat wij inderdaad Zijn kinderen zijn wat onze geest betreft, en dat wij een gedeelte van Zijn eigenschappen en bekwaamheden kunnen verwerven, en ons uiteindelijk verheugen in Zijn eeuwig gezelschap, in de schone verhouding, waarin de Vader met Zijn zoons en dochters omgaat.

HOOFDSTUK 21

WAAROM IS DE MENS HIER?

Een oogmerk in de schepping van de aarde

Als wij een gebouw aanschouwen, beseffen wij, dat het niet zonder een oogmerk tot stand is gekomen. Ieder gebouw werd voor een bijzondere reden ontworpen en opgetrokken. En op dezelfde wijze, als wij deze schone aarde aanschouwen, waarop het ons voorrecht is te mogen wonen, beseffen wij, dat deze niet zonder een oogmerk tot stand is gekomen.

In het voorgaande hoofdstuk hebben wij laten zien hoe „al de kinderen Gods juichten” (zie Job 38 : 7) toen de grondvesten van de aarde gelegd werden, want op grond van het evangelie-plan — dat toen bereid was — beseften zij welk een vooruitgang binnen hun bereik werd gesteld, doordat het hun zou worden toegestaan op aarde te komen en een lichaam op zich te nemen, en zich door hun gehoorzaamheid aan het evangelie-plan voor te bereiden voor „onsterfelijkheid en het eeuwige leven.” (Zie P. v. Gr. W., Mozes 1 : 39.) Nadat God aan Abraham de geesten had getoond, „die werden georganiseerd, eer de wereld was,” zeide Hij:

„En er stond één in hun midden, die gelijk God was, en hij zeide tot hen, die bij hem waren: Wij zullen nederdalen, want er is ruimte aldaar, en wij zullen van deze stoffen nemen, en wij zullen een aarde maken, waarop dezen zullen kunnen wonen;

En wij zullen hen hiermede beproeven om te zien of zij alles willen doen, wat de Here, hun God, hun ook moge gebieden;

En aan hen, die hun eerste staat behouden, zal meer worden gegeven; en zij, die hun eerste staat niet behouden, zullen geen heerlijkheid ontvangen in hetzelfde koninkrijk met hen, die hun eerste staat behouden; en aan hen, die hun tweede staat behouden, zal voor eeuwig meerdere heerlijkheid worden gegeven.” (P. v. Gr. W., Abraham 3 : 24-26.)

Dus, de reden voor de schepping van de aarde was om een plaats te bereiden, waar de door God verwekte geesten konden wonen, opdat Hij hen kon beproeven „om te zien of zij alles willen doen, wat de Here, hun God, hun ook moge gebieden.”

Toestand van hen, die hun eerste staat niet behouden hebben

Wij hebben reeds de toestand besproken van die geesten, „die hun eerste staat niet behouden,” en die met Satan uit de hemel geworpen werden en het derde deel van de hemelse geesten vormen, met hem als geesten uitgeworpen, en die aldus het voorrecht onthouden wordt om een lichaam van vlees en bloed op zich te nemen. Daarom hebben zij geen heerlijkheid „in hetzelfde koninkrijk met hen, die hun eerste staat behouden.” Vermoedelijk zullen wij nimmer in dit leven kunnen begrijpen wat het betekent om beroofd te zijn van het recht en voorrecht om een lichaam te ontvangen.

Toen Jezus de boze geesten had uitgeworpen bij de man, die door niemand met ketenen gebonden kon worden, vroeg Hij naar zijn naam, en de man antwoordde: „Mijn naam is Legio; want wij zijn velen.” (Zie Markus 5 : 2-9.) Nadat de onreine geesten het gebod ontvangen hadden het lichaam van de bezetene te verlaten, vroegen zij om het voorrecht in de lichamen van zwijnen te mogen varen, die in een veld weidden, en toen Jezus dit toeliet, stortte de kudde van de steilte af in de zee. (Zie Markus 5 : 13.) Omdat deze onreine geesten het recht op een eigen lichaam verloren hadden, zien wij dat het voor hen zo wenselijk was om een lichaam te bezitten, dat zij gewillig waren in een lichaam van een zwijn te varen.

Indien wij de betekenis van dit voorval kunnen begrijpen, alsmede de les, die het ons leert, hoe kunnen wij dan dankbaar genoeg zijn jegens onze Hemelse Vader, dat Hij ons toegestaan heeft een lichaam te ontvangen, en voor de zekerheid, dat wij door middel van de verzoening van onze Here Jezus Christus ons lichaam in de opstanding weer zullen opnemen, nadat wij het in het graf hebben gelegd.

In een openbaring aan de profeet Joseph Smith heeft de Here onderwezen:

„Want de mens is geest. De elementen zijn eeuwig, en geest en element, onscheidbaar verbonden, ontvangen een volheid van vreugde;

En wanneer ze gescheiden zijn, kan de mens geen volheid van vreugde ontvangen.” (L. & V. 93 : 33-34.)

Het eerste oogmerk van ons aardse leven is dus om een lichaam te verkrijgen, zonder hetwelk „de mens geen volheid van vreugde ontvangen” kan.

Ook de profeet Lehi begreep het oogmerk van het menselijk bestaan:

„Adam viel, opdat de mensen mochten zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.” (II Nephi 2 : 25.)

Betekenis van onze tweede staat

Wij zullen nu het belang overwegen om onze tweede staat te behouden, namelijk ons aardse leven. Moge hetgeen wij geleerd hebben aangaande het lot van die geesten, die hun eerste staat niet behielden, ons inspireren met een verlangen en een wil om onze tweede staat te

behouden, opdat wij voor eeuwig heerlijkheid op ons hoofd mogen ontvangen.

Wij dienen voor ogen te houden, dat wij hier op deze aarde met een vrije wil verkeren, om beproefd te worden ten einde te zien of wij alles zullen doen, wat de Here onze God ons ook moge gebiedten. Want de Here schiep de aarde om ons deze gelegenheid te bieden. Tot Mozes zeide Hij:

„Want zie, dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.” (P. v. Gr. W., Mozes 1 : 39.)

En tot de profeet Joseph Smith zeide de Here:

„En indien gij Mijn geboden onderhoudt, en tot het einde toe volhardt, zult gij het eeuwige leven hebben, welke gave de grootste van alle gaven Gods is.” (L. & V. 14 : 7.)

.....hij, die licht ontvangt en in God voortgaat, ontvangt meer licht; en dat licht neemt toe in helderheid tot de volle dag toe.” (L. & V. 50 : 24.)

Dus, opdat de mens zichzelf beproeve, moet hij een kennis en begrip van Gods geboden verkrijgen, die in Zijn evangelie vervat zijn. Daar het des Heren werk en heerlijkheid is om „de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen,” dienen wij in het werk des Heren te arbeiden, want de Here moet werktuigen hebben om Zijn oogmerken tot stand te brengen:

„Gedenkt, dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen.....

En hoe groot is Zijn vreugde over de ziel, die zich bekeert!

Daarom zijt gij geroepen om bekering tot dit volk te prediken.

En wanneer gij al uw dagen zoudt besteden met bekering tot dit volk te prediken, en slechts één ziel tot Mij brengt, hoe groot zal dan uw vreugde met deze zijn in het koninkrijk Mijns Vaders!

En wanneer nu uw vreugde groot zal zijn met één ziel, die gij tot Mij in het koninkrijk Mijns Vaders hebt gebracht, hoe groot zal dan uw vreugde zijn, indien gij vele zielen tot Mij zoudt brengen!” (L. & V. 18 : 10, 13-16.)

In februari 1829 — ruim een jaar vóór het organiseren van de Kerk — gaf de Here een openbaring aan de profeet Joseph Smith, waaruit wij het volgende aanhalen:

„Nu zie, een wonderbaar werk is op het punt onder de menskinderen voort te komen.

Daarom, o gij, die u in de dienst van God begeeft, zie toe, dat gij Hem met geheel uw hart, macht, verstand en sterkte dient, *opdat gij ten laatsten dage onberispelijk voor God moogt staan.*

Daarom, indien gij verlangens hebt om God te dienen, zijt gij tot het werk geroepen:

Want zie, het veld is alreeds wit om te oogsten, en zie, hij, die met al zijn macht zijn sikkels slaat, legt iets ter zijde, opdat hij niet omkome, doch zaligheid voor zijn ziel verwerve.” (L. & V. 4 : 1-4.)

Het lichaam van Christus

De apostel Paulus legde uit, dat wij allen leden zijn van het lichaam van Christus omdat wij Zijn evangelie hebben aangenomen, en dat

een ieder een gave ontvangt — ofschoon verschillend — van dezelfde geest, en een ieder is verantwoordelijk voor de juiste werking van het lichaam:

„En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest;
En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde Here;
En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.

Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is.

Want deze wordt door de Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door dezelfde Geest;

En een ander het geloof, door dezelfde Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door dezelfde Geest;

En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen;

Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkterwijs Hij wil.

Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit éne lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzo ook Christus.

Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt.

Want ook het lichaam is niet één lid, maar vele leden.

Indien de voet zeide: Dewijl ik de hand niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is hij daarom niet van het lichaam?

En indien het oor zeide: Dewijl ik het oog niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is het daarom niet van het lichaam?

Ware het gehele lichaam het oog, waar zou het gehoor zijn? Ware het gehele lichaam gehoor, waar zou de reuk zijn?

Maar nu heeft God de leden gezet, een iegelijk van dezelve in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft.

Waren zij alle maar één lid, waar zou het lichaam zijn?

Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar één lichaam.

En het oog kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet van node; of wederom het hoofd tot de voeten: Ik heb u niet van node.

Ja veeleer, de leden, die ons dunken de zwakste des lichaams te zijn, die zijn nodig.....

En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.

En God heeft er sommigen in de gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeringen, menigerlei talen.

Zijn zij allen apostelen? Zijn zij allen profeten? Zijn zij allen leraars? Zijn zij allen krachten?

Hebben zij allen gaven der gezondmakingen? Spreken zij allen met menigerlei talen? Zijn zij allen uitleggers?

Doch ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, die nog uitnemender is." (I Kor. 12 : 4-22, 27-31.)

Uit deze zendbrief van Paulus leren wij, dat allen, die gedoopt worden, tot één lichaam gedoopt worden, hetzij Jood of „Griek," hetzij dienstknecht of vrije, en allen zijn tot één Geest „gedrenkt." Paulus legde op uitvoerige wijze uit hoe ieder lid van het lichaam een bijzondere

geestelijke gave ontvangt, en dat alle leden noodzakelijk zijn voor een volmaakte werking van het lichaam — en dat het ene lid niet tot het andere kan zeggen „Ik heb u niet van node.” Wij leren, dat er werk is voor alle leden van de Kerk van Jezus Christus. Een ieder moet de gave of het talent, hem door de Here verleend, tot ontwikkeling brengen. Paulus wees er verder ook op, dat zelfs de zwakste leden noodzakelijk zijn.

De menselijke verplichting om talenten te verbeteren

De woorden van Paulus kunnen vergeleken worden met de gelijkenis, die Jezus gaf van de man, die naar een ver land reisde, en die zijn bezittingen in handen van zijn dienstknechten gaf:

„Want het is gelijk een mens, die buitenslands reizende, zijn dienstknechten riep, en gaf hun zijn goederen over;

En de een gaf hij vijf talenten, en de ander twee, en de derde een, een iegelijk naar zijn vermogen, en verreisde terstond.

Die nu de vijf talenten ontvangen had, ging heen, en handelde daarmede, en won andere vijf talenten.

Desgelijks ook die de twee ontvangen had, die won ook andere twee.

Maar, die het ene ontvangen had, ging heen en groef in de aarde, en verborg het geld zijns heren.

En na een lange tijd kwam de heer van dezelve dienstknechten, en hield rekening met hen.

En die vijf talenten ontvangen had, kwam, en bracht tot hem andere vijf talenten, zeggende: Here! vijf talenten hebt gij mij gegeven; zie, andere vijf talenten heb ik boven dezelve gewonnen.

En zijn heer zeide tot hem: Wel! gij, goede en getrouwe dienstknecht! over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde uws heren.

En die twee talenten ontvangen had, kwam ook tot hem, en zeide: Here! twee talenten hebt gij mij gegeven; zie, twee andere talenten heb ik boven dezelve gewonnen.

Zijn heer zeide tot hem: Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht! over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde uws heren.

Maar die het ene talent ontvangen had, kwam ook en zeide: Here! ik kende u, dat gij een hard mens zijt, maaiende, waar gij niet gezaaid hebt, en vergaderende van daar, waar gij niet gestrooid hebt;

En bevreesd zijnde, ben ik heengegaan, en heb uw talent verborgen in de aarde; zie; gij hebt het uwe.

Maar zijn heer, antwoordende, zeide tot hem: Gij, boze en luie dienstknecht! gij wist, dat ik maai, waar ik niet gezaaid heb, en van daar vergader, waar ik niet gestrooid heb;

Zo moest gij dan mijn geld bij de wisselaren gedaan hebben, en ik, komende, zou het mijne wedergenomen hebben met woeker.

Neemt dan van hem het talent weg, en geeft het degene, die de tien talenten heeft;

Want een iegelijk, die heeft, die zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van degene die niet heeft, van die zal genomen worden, ook dat hij heeft.

En werpt de onnutte dienstknecht uit in de buitenste duisternis; daar zal wening zijn en knersing der tanden.” (Matth. 25: 14-30.)

Jezus maakte het duidelijk, dat van een ieder alleen verantwoording vereist zal worden voor de talenten of gaven, die hij ontvangen heeft. „En een iegelijk, wie veel gegeven is, van hem zal veel geëist worden.” (Zie Lukas 12 : 48.) Niemand kan zeggen, dat hij niets heeft ontvangen. En ook al is het slechts één talent, van hem wordt verwacht, dat hij dat talent zal ontwikkelen, zodat hij bij de komst van zijn Here het met winst zal kunnen teruggeven. Ook moet opgemerkt worden, dat hem, „die heeft, die zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van degene die niet heeft, van die zal genomen worden, ook dat hij heeft. En werpt de onnutte dienstknecht uit in de buitenste duisternis; daar zal weinig zijn en knersing der tanden.”

Kunt u zich een betere rechtvaardiging voorstellen voor weinig en knersing der tanden dan van uwe Here te vernemen, wanneer u geroepen wordt om verantwoording af te leggen van uw leven hier op aarde, dat ofschoon u getrouw bent geweest in uw bestaan als geest en uw eerste staat had behouden, u in uw tweede staat gefaald hebt? Dat wanneer u beproefd werd om te zien of u alle dingen zoudt doen, die de Here uw God u geboden had, u gefaald had? Bedenk, dat de Here van dezulken gezegd heeft: „En werpt de onnutte dienstknecht uit in de buitenste duisternis.”

Wij hebben reeds het lot beschouwd van de geesten, die hun eerste staat niet behielden, maar wij hebben nog niet het einde gezien van hen, die hun tweede staat niet behouden. Het besef van ons falen zal vermenigvuldigd worden „wanneer het volmaakte zal gekomen zijn.” en wij de herinnering aan ons vroeger bestaan zullen terugontvangen, wanneer wij zullen zien, zoals wij worden gezien, en kennen, zoals wij worden gekend.

Jezus leerde Zijn volgelingen, dat de weg naar grootheid bestond uit dienstbetoon voor anderen:

„.....maar zo wie onder u zal willen groot worden, die zij uw dienaar; En zo wie onder u zal willen de eerste zijn, die zij uw dienstknecht.” (Matth. 20 : 26-27.)

Over de Kerk van Christus uit zijn dagen sprekende, zeide Petrus:

„Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.” (I Petr. 2 : 9.)

Het is daarom duidelijk, dat Petrus besepte welk een grote verantwoordelijkheid op de leden der Kerk zou rusten, op dat „koninklijk priesterdom” dat wij in het verleden besproken hebben, om overal aan alle mensen te „verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.”

Erfgenamen der celestiale heerlijkheid

In de openbaring of het visioen van de drie graden van heerlijkheid, door de Here op 16 februari 1832 te Hiram, Ohio, gegeven aan Joseph Smith en Sidney Rigdon, heeft de Here aangegeven wie erfgenamen zullen zijn van een celestiale heerlijkheid:

„Zij zijn het, die de kerk van de Eerstgeborene vormen.

Zij zijn het in wier handen de Vader alle dingen heeft gegeven —

Zij zijn het, die priesters en koningen zijn, die van Zijn volheid en van Zijn heerlijkheid hebben ontvangen;

En priesters zijn van de Allerhoogste, volgens de orde van Melchizedek, welke orde volgens die van Henoch was, die volgens de orde van de Eniggeboren Zoon was.

Daarom, zoals het geschreven staat: Zij zijn goden, namelijk de zonen van God —

Daarom zijn alle dingen van hen, hetzij in leven of dood, tegenwoordige of toekomstige dingen, ze zijn alle van hen, en zij zijn van Christus, en Christus is van God.” (L. & V. 76 : 54-59.)

Het is dus duidelijk, dat een man het priesterschap naar de orde van Melchizedek moet ontvangen om in aanmerking te komen voor verhoging in het celestiale koninkrijk.

En verder zeide de Here in een openbaring aan de profeet Joseph Smith in september 1832 over priesterschap:

„Want allen, die getrouw zijn, tot het verkrijgen van deze twee priesterschappen, waarvan Ik heb gesproken, en in het verheerlijken hunner roeping, worden door de Geest geheiligd ter vernieuwing hunner lichamen.

Zij worden de zonen van Mozes en van Aäron, en het nageslacht van Abraham, en de kerk en het koninkrijk, en de uitverkorenen Gods.

En verder, allen, die deze priesterschap ontvangen, ontvangen Mij, zegt de Here.” (L. & V. 84 : 33-35.)

(Wordt vervolgd)

De Genealogische Vereniging in de Nederlandse Zending

Het is ons een genoegen en een voorrecht U mede te delen, dat Zr. Annemarie H. Boom, wier eervol ontslag als zendelinge U in dit nummer vermeld vindt, in het Hoofdbestuur van de Genealogische Vereniging is opgenomen, en Zr. M. Praag als secretaresse.

Dit bestuur is thans als volgt samengesteld:

Zr. H. W. Sont, Amsterdam ..	Presidente
Zr. A. van Zeben, Beverwijk ..	1e Raadgeefster
Zr. A. H. Boom, Groningen	2e Raadgeefster
Zr. M. Praag, Amsterdam	Secretaresse.

Wij wensen deze zusters veel succes en Gods beste zegen in hun zeer belangrijke arbeid.

Een onvergetelijke ervaring

Na een zeer geïnspireerde vergadering te Hilo, Hawaïi, schreef President David O. McKay, gedurende zijn reis door de zendingen in de wereld de volgende gebeurtenis tijdens een tocht naar de Kilauea, de grootste werkende vulkaan ter wereld, in zijn dagboek op:

Het was 11 uur in de avond toen negen van ons in twee auto's Hilo verlieten voor een 55 km lange tocht naar de krater.

Over de gehele afstand is de weg versierd met Ohia bomen, varens en de Lehua, de bloem van het eiland. Telkens wanneer de koplampen deze tropische pracht beschenen en het machtig relief van die schone bloemen deden opvlammen, dacht ik dat ik nooit tevoren zulk een middernachtelijke auto-tocht had gemaakt.

Toen wij nog negen km van de vulkaan verwijderd waren, konden wij het spookachtig licht zien, dat zich tegen de heldere hemel aftekende.

Aan de rand van de krater gekomen, die 15 km in omtrek is, liet een van de auto's ons in de steek, maar wij reden de afstand twee keer en zonder veel oponthoud kwamen wij alle negen aan. Nadat wij met de auto's zo dicht mogelijk waren genaderd, begonnen wij onze klim naar de heksenketel, die de lucht met zwaveldamp bezwangerde.

Het eerste geluid, dat ik duidelijk hoorde, geelk op dat van een smidsblaasbalg, gedreven door een

kracht tot den macht verheven. Wat ik daarna zag, toen wij de top van de krater hadden bereikt, zal ik nooit vergeten. Rivieren van gesmolten lava stortten zich in een zee van vuur en zwavel, borrelend en spuitend uit 10.000 heksenketels, terwijl een miniatuur vulkaan juist beneden ons een acetyleenvlam met het geweld van duizend branders en rood gloeiende lavavonken dertig meter de lucht inspoot. Grotesk gevormde dierengestalten schenen uit de kraterwanden te komen. Dinosauri en plesiosauri, half verborgen door de smookdampen die van alle kanten opstegen en zich verloren in de zwarteheid van de nacht, zich bewegende naar de top van de Mauna Loa. Grote, zwarte, walvisachtige vlekken, die, zich kronkelend, boven de hel verlichte rode oppervlakte van de gloeiende vuurhaard dreven, totdat een gasexplosie ze in stukken scheurde. Van rechts en van links stroomde vloeibare massa's in hetzelfde meer, als waren zij door een duizend demonen tot een woeste aanval opgezweept. Waar deze machten elkander ontmoetten, ontstond een wilde warreling van koken en

spuiten, van draaien en kronkelen, totdat beide in een ondergrondse grot verdwenen, de Hades met zijn helse vuur!

Maar de poging om het onbeschrijfelijke te beschrijven, het onweer-geefbare beeld weer te geven, is tevergeefs. Om Kilauea te waarden of te verafschuwen moet men hem zien, zoals de natuur hem heeft gemaakt en niet zoals de nietige mens hem beschrijft.

Wij kwamen aan de rand van de krater aan om twee uur 's nachts en wandelden rond over de scherpe en gebroken lava, keken naar de steeds veranderende oppervlakte van de heksenketel of dommelden op de rotsen tot zonsopgang van vrijdag de 11de februari 1921.

Gedurende deze gedenkwaardige nacht, waren de deelnemers aan deze tocht getuige van een inspirerende gebeurtenis. Zuster Virginia Budd-Jacobsen, een lid van de groep, die te dien tijde zendinge in Hawaïi was, vertelt het volgende van wat bij die gelegenheid plaats vond:

Dikwijls wordt de vraag gesteld: „Hebben wij werkelijk openbaringen in onze tijd”? Een zeer indrukwekkende gebeurtenis die plaats greep toen ik in Hawaïi een zending vervulde, geeft een antwoord op die vraag en met toestemming van President David O. McKay, vertel ik die, want het gaat over hem.

Het gebeurde in 1921, toen President McKay en Elder Hugh Cannon op hun wereldreis door de zendingen waren. Na een dag van inspirerende conferentievergaderingen in Hilo, Hawaïi, werd een

nachtelijke tocht naar de Kilauea vulkaan gearrangeerd voor de zoekende broeders en enige zendingen. Ongeveer negen uur in de avond, vertrokken ongeveer tien van ons in twee auto's naar de toen zeer werkzame vulkaan. Wij stonden aan de rand van die vurige put en keken naar het satanische geweld. Onze ruggen verkild door de koude wind die van de met sneeuw bedekte Mauna Loa kwam en onze gezichten bijna geblakerd door de hitte van de gesmolten lava. Een van de elders, wie de kou begon te hinderen ontdekte een vulkanisch balcon aan de binnenwand van de krater, ongeveer vier voet beneden ons, waar men het schouwspel kon gadeslaan zonder last van de wind te hebben. Het zag er volmaakt gezond uit en de balustrade aan de open zijde er van vormde een prachtige bescherming tegen de intense hitte, zodat het een alleszins goede plaats leek.

Nadat het hangende balcon eerst op zijn veiligheid was beproefd, lieten Broeder McKay en drie elders zich er in neer. Terwijl zij daar zo warm en behagelijk stonden, plaagden zij ons die boven waren gebleven en gearzeld hadden voordeel te trekken uit de bescherming die zij hadden gevonden. Gedurende geruime tijd keken wij naar het steeds wisselende schouwspel, terwijl wij deels vlekten, deels geroosterd werden. Na enige tijd op hun beschermende plaats vertoefd te hebben, zei Broeder McKay plotseling tot zijn metgezellen: „Broeders, ik heb het gevoel, dat wij hier

vandaan moeten gaan".
 Meteen hielp hij de elders met uitklimmen, waarna zij op hun beurt hem op de door de wind gestriemde rand hielpen. Het klinkt ongelofelijk, maar bijna onmiddellijk daarna brokkelde het balkon af en viel met donderend geraas in de gesmolten lava, een paar honderd voet lager.
 Men kan zich de gevoelens van hen, die deze ontzettende ervaring beleefden, gemakkelijk indenken. Geen woord werd gesproken. . . het was alles te vreselijk, in de volle

betekenis van dat woord. Het enige geluid was het gesis en gerommel van de Kilauea, de Vuurgodin van het oude Hawaïi, die luid haar teleurstelling uitschreeuwde.
 Niemand van ons, die van deze ondervinding getuige waren, zullen ooit de werkelijkheid van „openbaring in onze tijd” betwijfelen! Sommigen zullen misschien zeggen dat het slechts inspiratie was, doch voor ons was het een directe openbaring, gegeven aan een waardig mens.

IN CHRISTUS IS NOCH OOST NOCH WEST

(Het Engels van John Oxenham nagevolgd)

*In Christus is noch Oost noch West,
 In Hem noch Zuid noch Noord.
 In liefde zijn Zijn volgers één
 In ieder levensoord.*

*In Hem sluit hart bij hart zich aan
 Als broeder en als vrind.
 Zijn dienst is 't heilig gouden koord,
 Dat heel het mensdom bindt.*

*Treedt op, dan, broeders in 't geloof,
 Wáár ook uw vaderland:
 Hij die mijn Vader dient als zoon
 Is wis aan mij verwant.*

*In Christus hecht zich Oost aan West,
 En hecht zich Zuid aan Noord.
 In Hem zijn vromen één van zin
 In ieder levensoord.*

Salt Lake City, Utah.

Frank I. Kooyman

Wat zelfzucht kan doen

De ergste vijand van de meeste mensen is hun eigen ingeboren zelfzucht. Het is een vijand, die men aan zijn boezem koestert. Toch vernietigt hij de vriendschap, vermindert hij de kansen op succes, verbreekt hij familiebanden en soms brengt hij hele naties in gevaar.

Hij heeft van menig mens een vijand van God gemaakt.

Zelfzucht beneemt ons het gezicht op onze eigen verantwoordelijkheden en maakt ons kleine ik tot het middelpunt van het heelal. „Wat krijg ik er voor?” is bij alles de overwegende vraag. De rechten en het geluk van anderen zijn aan het eigenbelang ondergeschikt.

Zelfzucht is hebzucht. Het is ook gierigheid. Het is ook prijs geven. Het is een gewilligheid om beginsel, liefde, hoop en toekomstig geluk op te offeren voor ogenblikkelijke bevrediging. Het is de vernietiging van het geluk van anderen voor eigen verheerlijking.

Zelfzucht is blindheid. Zij dwingt ons in duisternis te wandelen in het licht van de dag. Het dwingt ons het hoofd in het zand te steken als de struisvogel, al het andere vergetend. Het is echter een door onszelf opgelegde blindheid, die de ergste van alle blindheid is. Het is een opzettelijk sluiten van de luiken voor onszelf, het direct en eigenzinnig buitensluiten van de rijkdommen van de wereld, de vriendschap en invloed van anderen.

Zelfzucht doemt ons, zowel persoonlijk als gezamenlijk tot mislukking. Te ver doorgevoerd kan zij tot vernietiging van een volk leiden. Oorlogen zijn gevoerd en duizenden hebben het leven verloren door de eigenzinnigheid van één enkel mens. Denk maar eens aan de Hitlers, de Stalins, de Napoleons en de Alexanders, die uit persoonlijke eerzucht de wereld in vuur en vlam hebben gezet, miljoenen mensenlevens vernietigd en velen in slavernij hebben gebracht.

Denk ook eens aan de godsdienstfanatici die zo velen vervolgd en ombrachten omdat zij hun niet wilden geven wat zij voor zichzelf opeisten.

Denk aan zekere voorgangers van de arbeiders, die er niet voor terug deinden de industrieën van een land te vernietigen om aan hun hebzucht te kunnen voldoen. Denk aan sommige arbeiders, die er maar één filosofie op na houden: zo weinig mogelijk te doen en er zo veel mogelijk voor te krijgen. Denk aan de rijken, die de armen er onder houden.

Denk aan de jonge man, die van elk jong meisje, met wie hij uitgaat een stuk speelgoed maakt en alles van haar verlangt onder bedreiging dat hij haar nooit meer uit zal vragen.

Denk ook aan de gescheiden vrouw, die haar kinderen aan hun lot overlaat en op zoek naar leeg genot zich niets aantrekt van de

noden der kleinen die zij in de wereld heeft gebracht. en van de verantwoordelijkheden die zij aldus op zich nam. Denk aan de echtgenoot die leed over zijn gezin brengt door zijn koppigheid en slechte gewoonten.

Denk aan het meisje of de jongen die het hart van de ouders door eigenzinnigheid breekt en die, wanneer er mee wordt doorgegaan, tot de ondergang van dat kind voert.

Zo kunnen wij doorgaan, en dan wordt het ons duidelijk waarom God ons zo veel geboden gaf ten aanzien van onze houding jegens anderen. Het tweede Grote Gebod, de Gulden Regel, de leer dat

wij God niet lief kunnen hebben die wij niet hebben gezien, indien wij onze broeder, die wij wel hebben gezien, niet liefhebben.

Heb uw vijanden lief, keer de andere wang toe, ga de extra mijl, bid voor hen die u vervolgen, vergeef alle mensen hun overtredingen, zodat God op Zijn beurt de uwe kan vergeven. Oordeel niet, opdat ge niet geoordeeld wordt. Wees niet als de schijnheiligen. Zoek eerst het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid.

Dit alles en nog meer brengt ons het denken aan God in gedachte. In Zijn plan is geen plaats voor de zelfzuchtige. Hij, die zijn leven behoudt, zal het verliezen.

TIEN GEBODEN VOOR HET LEVEN

1. Gij zult zin voor humor ontwikkelen en bedenken, dat veel droefgeestigheid wordt veroorzaakt door hen, die het leven te ernstig nemen.
2. Gij zult uw lichaam niet verachten, maar het sterk en rein maken. Eet gezond voedsel, oefen regelmatig en zorg voor genoeg slaap.
3. Gij zult een overheersende, de moeite waard zijnde doelstelling in uw leven hebben en u door niets van de vervulling ervan laten afbrengen.
4. Gij zult uw werk als het voornaamste in de wereld beschouwen en er naar streven het altijd perfect te doen.
5. Gij zult uzelf zijn. Tracht nooit een ander na te doen.
6. Gij zult de tering naar de nering zetten, de rijkdom van uw buurman en de welbespraaktheid van de verkoper ten spijt.
7. Gij zult niet tobben, noch zenuwachtig zijn, noch bevreesd voor de toekomst, want tobben doodt het geluk.
8. Gij zult wel doen met de Natuur te leren kennen, want velen hebben schoonheid, melodie en lieflijke reuk daardoor in het leven gevonden.
9. Gij zult er zorg voor dragen nimmer naar geluk te zoeken, want dat zult gij door het te zoeken, nooit vinden.
10. Gij zult boven al, er naar streven tot het geluk van anderen bij te dragen, want aldus doende zult gij geluk vinden.

(overgenomen uit Sunshine Magazine van mei 1958)

Spot niet met heilige dingen

God is goed en genadig. Hij is oneindig vergevensgezind en begrijpend. Hij wil een ieder gaarne helpen de Zijn hulp behoeft.

Maar Hij laat niet met zich spotten!

Van de vroegste tijden af heeft Hij die les geleerd. Zullen wij in onze tijd de vruchten plukken van de lessen uit het verleden?

Of zullen wij onze eigen weg gaan, met God spotten en lijden?

De Schriften leren ons dat er maar weinig dingen zijn die Gods toorn sneller opwekken dan een lichtvaardige houding jegens Hem en Zijn werk, het maken tot een paskwil van Zijn woord en wet.

Toch maken velen tegenwoordig zich daar schuldig aan.

Hoevelen maken grappen in gezelschap over het Woord van Wijsheid?

Hoevelen maken grappen over matigheid of gebrek daar aan?

Hoevelen lachen om de rechtstreekse vermaningen van bisschoppen, stake presidenten of algemene autoriteiten?

Hoevelen spotten met onze wenen betreffende ingetogen kleding en lopen met hun uiterlijk te koop door onophoudelijke overtreding?

Hoevelen denken lichtvaardig over de eisen, die aan de tempelkleding worden gesteld?

Hoevelen negeren de wet der tien-

den, vergeten het vasten en daarmee de armen, die door het vastenoffer geholpen moeten worden?

Wat is onze houding jegens de Sabbat?

Denken wij daar luchthartig over en maken wij er grappen over, als wij bezig zijn hem te ontheiligen? Spotten wij met deugd en kuisheid? Dat doen we wanneer wij denken ongestraft een weinig te kunnen zondigen. Dat doen we wanneer wij denken veel te kunnen zondigen en nooit ontdekt te zullen worden.

Denken wij lichtvaardig over de fundamentele wetten van eerlijkheid? Wij doen dat als we niet eerlijk zijn. Wanneer wij nalaten onze schulden en verplichtingen na te komen doen wij dat. Wanneer wij onze beloften niet houden, doen wij dat zeker — zelfs onze beloften ons Kerkwerk goed te doen.

Denken wij lichtvaardig over het Avondmaal des Heren? Denk eens goed na over het avondmaalsgebed en zie of gij daar aan voldoet en indien niet, vraag uzelf dan af of gij niet lichtvaardig handelt door er aan deel te nemen.

En hoe staat het met de verbonden die wij hebben gemaakt? Spotten wij daar mee? Dat doen we indien

wij nalaten er naar te leven. Ga dat eens na. Sla eens op het 37ste vers van Afd. 20 in Leer & Verbonden en zie wat vereist wordt van hen, die gedoopt moeten worden. Gij, die gedoopt zijt, doet wel dit te herlezen en bij uzelf te overwegen of gij, sedert uw toetreding tot de Kerk, de standaard niet hebt verlaagd.

Dit geldt ook voor het Avondmaal en alle andere verrichtingen, waarbij verbonden zijn gemaakt. Spot niet met heilige dingen.

De Here wil niet, dat men lichtvaardig over Hem denkt. Hij wil niet worden uitgelachen, noch bespot, noch genegeerd door hen, die Hem veel te danken hebben. Zelfonderzoek in deze kan heilzaam werken. Zelfbesluit eveneens. Wat zullen wij besluiten? Wij zullen besluiten of wij in des Heren genade willen zijn of niet. Of wij Zijn zegeningen wensen of niet. Of wij aan de kant van de weg zullen staan of niet. Of wij mede de lasten willen dragen of niet. Of wij oprecht wensen te zijn of niet. Of wij het met onze beginzelen op een accoordje willen gooien of niet. Of wij ter wille van maatschappelijk prestige een beetje willen zondigen of niet. De Heer verwacht van ons dat wij een zeker standpunt zullen innemen. Indien

wij een standpunt innemen, verwacht Hij van ons, dat wij dat handhaven. Indien wij uit onszelf geen standpunt willen innemen, zal er een tijd komen, dat God dat voor ons doet en Hij zal ons deze of gene plaats toewijzen, bij de schapen of bij de bokken, bij de getrouwen of bij de zorgelozen, bij de gehoorzamen of bij de ongehoorzamen.

Wanneer wij met heilige dingen lichtvaardig omgaan, zijn wij niet alleen ongehoorzaam, maar maken ook belachelijk.

Wanneer wij nadenken over God en tot het besef komen, dat God de Schepper is van het al, de schepper van hemel en aarde, dat Hij ons het leven gaf, dat het door Zijn goedheid is, dat wij kunnen eten, slapen, onderdak hebben, dat wij vrienden hebben en al het andere dat de moeite van het verkrijgen waard is, kunnen wij dan in gemoede spotten en trotseren? „Maar”, zult ge zeggen, „zoiets kan gedachteloos gebeuren”.

Maar die gedachteloosheid is op zichzelf een bewijs van gebrek aan belangstelling, een positief bewijs, dat wij de dingen van God lichtvaardig nemen.

Zonder oprechtheid geen zaligmaking, hoe groot het vertoon van gehoorzaamheid moge zijn.

* ————— *

Omdat iemand enige malen heeft gefaald, zult ge hem toch niet als een mislukkeling brandmerken totdat hij dood is of de moed verliest — en dat is hetzelfde.

George Horace Lorimer

HET WAS EEN

van de drie Nephietische Apostelen

In de morgen van de 19de maart 1940, ongeveer te zeven uur, wilde ik naar de tuin gaan en de deur open doend, zag ik een oudachtig man buiten bij de keukendeur staan. Zijn haar was grijsachtig en hij was ongeveer 1,75 meter lang. Hij had een baard, maar geen knevel en was in een net, donker pak gekleed, en droeg een lichte, grijze overjas. Hij zag er heel vriendelijk uit, zijn ogen waren grijsblauw en hij had een licht grijze hoed op. Toen hij mij zag, nam hij die af en zeide: „Goede morgen, mijn lieve, heeft u tijd om een stukje ontbijt voor mij klaar te maken?” Mijn eerste opwelling was te zeggen „Neen” maar hij zag er zo vriendelijk en schoon uit, dat ik zeide: „Zeker wel, komt u maar binnen”. Ik zette een stoel voor hem klaar en nodigde hem uit plaats te nemen, wat hij deed. Ik ging direct een ontbijt voor hem klaar maken. Toen hij daar zat, zeide hij: „Het is vele jaren geleden sedert ik in dit deel van 's Heren wijngaard ben geweest. Ik was verwonderd over de groei van Mesa”. Ik gaf een antwoord, dat ik mij niet meer kan herinneren. Hij vroeg verder: „Groeit de Kerk snel?” waarop ik antwoordde: „Ja, vooral hier. Mijn vader kwam met de eerste pioniers en ik herinner mij, dat toen ik nog een kind was, dat er maar weinig waren, maar nu zijn er tien wards in deze Stake”. Hij zeide: „Mijn lieve, uw vader was zeer gelukkig om als een van de pioniers te worden geroepen. Ik ben jaren lang in Mexico geweest en heb in die gemeente van de Kerk gewerkt. (Het trof mij als iets bijzonders toen hij het een gemeente noemde).

Gij zult de dag zien, wanneer dat deel van de wijngaard des Heren en dit deel als broeders zullen zijn. Ik bezocht de Heiligen in Californië de vorige week. De Heer is niet tevreden over zijn volk daar, zij leven te snel. Zij laten de werkelijke dingen van het leven los en wenden zich tot dat wat niet belangrijk is. Zij zijn als de meeste mensen nu; zij bidden met de lippen en in hun harten is geen geloof”. Hij ging voort, zeggende: „De toestand van de wereld is verschrikkelijk. In Duitsland zijn velen van God's uitverkoren volk, en op geen andere wijze kon het evangelie worden verspreid dan door deze vreselijke oorlog”.

Dit alles werd gezegd, terwijl ik het ontbijt klaar maakte, waarna ik dit voor hem neerzette. Ik vroeg of hij nog iets anders wenste. Hij zeide: „Dank u, mijn lieve”. Terwijl ik zijn ontbijt gereed maakte, vroeg ik hem: „Wilt u uw eieren hard of zacht gekookt hebben?” waarop hij antwoordde: „Mijn lieve, zoals gij het aan de minste van dezen hebt gedaan, zo hebt gij het mij gedaan”. Gedurende dit gehele bezoek had

ik een sreen, vredig en rustig gevoel. Toen hij zijn ontbijt genuttigd had, stond hij op, nam zijn jas, die hij over een stoel had gelegd en toen hij naar de deur ging, keerde hij zich om en zeide: „Gij denkt misschien niet veel van mijn komst hier, maar ik beloof u, dat door uw geloof, u en de uwen het nooit aan iets zullen ontbreken”.

Ik overhandigde hem zijn hoed en hij zeide: „Goede dag” en ik antwoordde „Goede dag”. Toen was hij verdwenen. Al die tijd was mijn zoon in een kamer naast de keuken en nadat de vreemdeling was vertrokken, kwam hij onmiddellijk in de keuken en zei: „Mam, wie was die man? Ik heb nog nooit iemand zo vreemd horen praten als deze man”. Ik antwoordde: „Ik weet het niet, m'n jongen, maar hij was zo goed gekleed en zag er zo wel verzorgd uit, dat ik hem op zijn verzoek een ontbijt gaf”.

Wij gingen beiden het huis uit, niet meer dan een minuut nadat hij door de keukendeur was gegaan, en rechtdoor naar de weg die ongeveer honderd meter van de keuken lag, maar zagen niemand. In geen enkele richting was hij te zien, ofschoon de weg in iedere richting twee mijl rechtuit liep. Ik heb mij er zeer over berbaasd en er veel over nagedacht en ik ben er van overtuigd dat het een van de drie Nephtieten was. Het duurt een paar minuten voor men de weg heeft bereikt en wij gingen onmiddellijk weg, nadat hij ons had verlaten.

Deze gebeurtenis vond plaats in Lehi, Maricopa district, Maricopa Stake, Arizona, op onze boerderij. De Kerk is ongeveer driehonderd meter van ons huis verwijderd en de school is op ongeveer dezelfde afstand.

*

Een moderne Apostel Paulus.

Gedurende de Oquirrh Stake Conferentie, die ik met Elder B. H. Roberts bijwoonde te Garfield, Utah, op een zaterdagavond, vroeg Elder Roberts in zijn toespraak tot de aanwezige priesterschap aan de Diakenen op welke leeftijd iemand volgens hun oordeel de influisteringen van Gods Geest konden ontvangen. Sommigen antwoordden zus, anderen zo en Elder Roberts vroeg hun waarom. Toen vertelde hij de aanwezigen van zijn eigen ervaring, die als volgt was:

Toen hij nog maar een kind van vijf jaar was, in Engeland, was zijn moeder op zekere dag bezig met strijken, toen zij plotseling begon te schreien. Hij kwam naar haar toe en op kinderlijke wijze haar schort

vattend vroeg hij waarom zij schreide. Zij antwoordde: „Moeder moet je verlaten. Zij gaat naar Zion”. Na korte tijd kwam zij in Zion aan, haar zoontje aan de zorg van zijn vader overlatend. Brigham Young verzocht zijn vader herhaaldelijk om het kind naar zijn moeder in Amerika te zenden, doch om elke poging om hem naar de overzijde te brengen bij voorbaat te verijdelen, besloten de verwanten van het kind dat hij in het Brise leger dienst moest nemen als trommelslager. De avond van de dag vóór zijn in diensttreding, zeven jaar oud zijnde, was hij op zolder in zijn slaapkamertje. Zij bed was niet verend, met warme wollen dekens zoals de meeste jongens hadden, maar het lag op de grond, oude kleren waar hij het niet erg warm onder had. Die avond geheel alleen zijnde, hoorde hij een stem die driemaal herhaald werd: „Als je dienst neemt, zul je je moeder nooit terug zien”. Dit werd zo krachtig herhaald, dat hij aan de waarschuwing gehoor gaf en uit het raam sprong. Om niet door eventuele vervolgers te worden ontdekt, sliep hij in kolenschuren en at uit vuilnisemmers om in leven te blijven. Kort daarna, toen hij de vlakten overstak met zijn zuster, liep hij de laatste vijf honderd mijl zonder schoenen en zonder hoed en waadde door de rivieren, die zij tegenkwamen. Hij vertelde tijdens een vergadering van de Eerste Raad der Zeventigers, waarvan de schrijver dezes toen de Secretaris was, dat hij de begrafenis van zijn zuster bijwonde en in pathetische bewoordingen vertelde hij hoe zij elke avond de cactusdoornen uit zijn bloedende voeten trok. Toen hij in Utah aankwam, kreeg hij werk in de mijnen te Park City, een mijnstad ongeveer dertig mijl van Salt Lake City, en moest daar omgaan met ruwe, profanerende en loszinnige karakters die gewoonlijk de mijnsteden en kampen bevolken, maar hij bleef voor alle ondeugden die zulke plaatsen kenmerken, gevrijwaard.

Later werd hij een van de grootste kampioenen en verdedigers van de Kerk en van de beginselen van het Evangelie. Hij wijdde zijn leven aan de dienst aan God, volbracht vele zendingen en leed vele ontberingen. Hij was een vruchtbaar schrijver en zonder twijfel heeft niemand in de gehele geschiedenis van de Kerk meer geschreven dan hij, Elder Orson Pratt is waarschijnlijk een goede tweede.

Deze beide mannen worden bij uitstek en waardiglijk gerangschikt als de grootste kampioenen van de kerk. De schrijver dezes herdenkt met heilige gevoelens aan zijn samenwerking met hem gedurende meer dan twaalf jaren en erkent in hem een grote ziel, een machtig intellect en een vooraanstaande verkondiger van het Evangelie van Jezus Christus.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Welling, Anne Louise; 22 juni 1958 te Den Haag.
Welling, Karen Olga Helen; 22 juni 1958 te Den Haag.
Boom, Gerard Albert; 26 juni 1958 te Amsterdam.
Boom, Rinke J. W. P.; 26 juni 1958 te Amsterdam.

GEDOOPT:

Gosens, Egbert; 8 juni 1958 te Apeldoorn.
Gosens, Gerritje Licht; 8 juni 1958 te Apeldoorn.
Gosens, Claus Willem A.; 8 juni 1958 te Apeldoorn.
Gosens, Jannes; 8 juni 1958 te Apeldoorn.
Westerhoff, Harmina J. R.; 8 juni 1958 te Arnhem.
Schuler, Johannes Hendrikus; 8 juni 1958 te Arnhem.
Pot, Johannes; 8 juni 1958 te Arnhem.
v. d. Leest, Martje; 8 juni 1958 te Arnhem.
Hutteman, Wilhelmina; 26 juni 1958 te Amsterdam.
Boom, Wilhelmina M. E.; 26 juni 1958 te Amsterdam.
Raams, Cornelis; 26 juni 1958 te Amsterdam.
Welling, Willem Anton; 21 juni 1958 te Den Haag.
Welling, Jeannette Sophie; 21 juni 1958 te Den Haag.

GEORDEND:

Wagelaar, Jacobus G. Jr.; 20 april 1958 te Groningen, als Leraar.
Wagelaar, Willem; 20 april 1958 te Groningen, als Leraar.
de Jong, Hendrik G.; 27 april 1958 te Den Haag, als Diaken.
v. d. Put, Cornelis; 27 april 1958 te Den Haag, als Diaken.
Pluim-Mentz, David P. Th.; 27 april 1958 te Den Haag, als Diaken.
Swart, Johannes F.; 27 april 1958 te Den Haag, als Diaken.
Mooij, Willem A. A.; 4 mei 1958 te Den Haag, als Diaken.
Mooij, Johan W. A.; 4 mei 1958 te Den Haag, als Diaken.
v. d. Brink, Hendrik; 4 mei 1958 te Nijmegen, als Leraar.
Huisman, Jurriaan H.; 11 mei 1958 te Rotterdam Z., als Priester.
de Groot, Rokus; 1 juni 1958 te Zeist, als Ouderling.
Rosema, Tiete; 1 juni 1958 te Zeist, als Ouderling.
de Heus, Jan; 8 juni 1958 te Arnhem, als Priester.
Vermij, Hendrik, Jr.; 15 juni 1958 te Rotterdam Z., als Priester.
Lefrandt, Frank C.; 15 juni 1958 te Amsterdam, als Ouderling.

OVERLEDEN:

Hoogenboezem, Maria L. S.; 9 mei 1958 te Rotterdam N.
van Tongeren, Egberdina C. H.; mei 1958 te Haarlem. (datum onbekend)
Dijkstra, Johannes M.; 23 mei 1958 te Groningen.
de Zeeuw, Jacomyne Soeteman; 20 mei 1958 te Dordrecht.
Croese, Meiske Smit; 21 mei 1958 te Groningen.
Dumoulin, Anna A. K.; 19 juni 1958 te Rotterdam N.

GETROUWD:

Mollinger, Stephen en Rader, Edwine; 26 april 1958 te Den Haag.
Leget, Mattheus J. en Benes, Jantje; 3 mei 1958 te Groningen.
van Komen, Rudolf A. en Wiegman, Tjaakje; 3 mei 1958 te Groningen.
Gardenier, Abram Cornelis en van Bruggen, Thea; 8 mei 1958 te Rotterdam.

OVERGEPLAATST:

Stam, Tom; van Vlaardingen naar Amsterdam.
De Leeuw, James G.; van Deventer naar Amsterdam.
De Haan, C. Greg; van Zendingsschool naar Gouda.
Van Dam, Paul; van Zeist naar Vlaardingen.
Wight, Gary R.; van Den Haag naar Deventer.
Van Mondfrans, Adrian P.; van Gouda naar Zeist.
Coomans, John C.; aangewezen als G. P. van Den Helder.

VERTROKKEN:

Boom, Annemarie H.; aangekomen 5 november 1956. Vertrokken 15 mei 1958.
Werkzaam geweest: De Haag, Rotterdam, Amsterdam, Utrecht.
Loertscher, Gerald R.; aangekomen 26 oktober 1955. Vertrokken 26 mei 1958.
Werkzaam geweest: Leeuwarden, Nijmegen, Zwolle, Apeldoorn, Den Haag, Groningen, Amsterdam.
Beswick, Henry K.; aangekomen 3 december 1955. Vertrokken 3 juni 1958.
Werkzaam geweest: Den Helder, Den Haag, Assen, Gent als G.P., Enschede als G.P., Utrecht.
De Haan, Bruce R.; aangekomen 3 december 1955. Vertrokken 4 juni 1958.
Werkzaam geweest: Groningen, Haarlem, Deventer, Breda als G.P., Heerlen, Amsterdam, als G.P. van Den Helder.
Vaterlaus, Rodney F.; aangekomen 26 november 1955. Vertrokken 4 juni 1958.
Werkzaam geweest: Den Haag, Gent, Groningen, Rotterdam N., Eindhoven als G.P. en D.P.
Twitchell, Rulon L.; aangekomen 15 november 1955. Vertrokken 4 juni 1958.
Werkzaam geweest: Haarlem, Groningen, Zendings Hoofdkantoor als Assistent Zendings Secretaris, Zeist als G.P., Den Haag.
Twitchell, Rulon L.; aangekomen 15 november 1955. Vertrokken 4 juni 1958.
Werkzaam geweest: Emmen, Haarlem, Ede als G.P., Antwerpen, Utrecht als D.P.
Van Ry, Ronald L.; aangekomen 26 november 1955. Vertrokken 4 juni 1958.
Werkzaam geweest: Haarlem, Breda, Amsterdam, Apeldoorn, Schiedam.
Calder, Milo D.; aangekomen 15 november 1955. Vertrokken 4 juni 1958.
Werkzaam geweest: Antwerpen, Arnhem, Rotterdam, Breda, Utrecht als G.P., Delft als G.P.
Van Gelderen, Ronald E.; aangekomen 12 november 1955. Vertrokken 4 juni 1958.
Werkzaam geweest: Eindhoven, Amsterdam, Den Haag, Rotterdam als D.P., Rotterdam N. als G.P.
Jongkees, A. D.; aangekomen 31 mei 1956. Vertrokken 25 juni 1958.
Werkzaam geweest: Rotterdam N. als G.P., Zeist.
Jongkees, Terese A. A.; aangekomen 31 mei 1956. Vertrokken 25 juni 1958.
Werkzaam geweest: Rotterdam N., Zeist en als Overzienster van het Jeugdwerk in de Nederlandse Zending.

Annemarie H. Boon

Gerald R. Loertscher

H. Keith Beswick

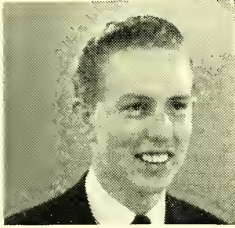
Bruce R. De Haan

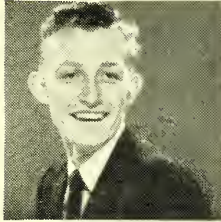
Rodney F. Vaterlaus

Lyman P. Winger

Rulon Lee Twitchell

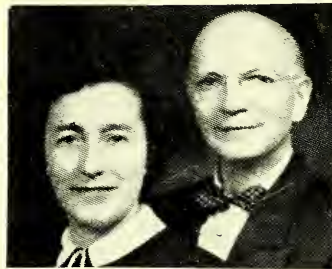
Ronald L. Van Ry

Milo D. Calder

Ronald E. Van Gelderen

Terese A. Jongkees en A. D. Jongkees

★ ————— ★

GEDACHTEN VAN ANDEREN

*De godsdienst van een mens is niet zijn privaat eigendom —
indien hij die niet met een ander deelt, heeft hij er geen.*

*Als ge iemand iets wilt leren, moet ge hem eerst het verlangen
bij brengen om het te leren.*

Improvement Era febr. '58

*Een dankbaar hart is niet alleen de grootste deugd, maar de
vader van alle andere deugden.*

Cicero

★ ————— ★

DE PSALM VAN DE GOEDE LERAAR

(Henry Van Dyke nagevolgd)

*De Heer is mijn Leraar; ik zal niet afdwalen van de weg naar
de waarheid.*

*Hij leidt mij in het rechte spoor van de wetenschap, bereidt
dag aan dag een les voor mij.*

Hij vindt de klare bron van onderricht —

*Hier een weinig, daar een weinig toont Hij mij de schoonheid
der waarheid.*

De wereld is een groot boek, dat Hij heeft geschreven,

Hij slaat de bladen langzaam voor mij om;

Ze staan alle vol beelden en letters —

Zijn stem spreidt licht op de tekeningen en de woorden.

Dan verblijd ik mij als ik versta wat Hij bedoelt.

Hij voert mij naar de heuveltop der wijsheid;

Ook in het dal loopt Hij naast mij,

En in de kloven van diepe duisternis fluistert Hij in mijn hart.

Ja, ofschoon mijn les moeilijk is, is ze niet hopeloos,

Want de Here is zeer geduldig met zijn achterlijke leerling.

*Kalm en minzaam verdraagt Hij mijn zwakheid — Hij zal mij
helpen de waarheid door mijn tranen heen te lezen —*

*Voorzeker zult Gij mij onderrichten onder vreugde en onder
smarte,*

*En leidt mij ten laatste, O Here, naar de volmaakte kennis
van U.*

— K.